

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

putem

Trgovački sud u Osijeku
Na posl. br. St-849/2019-55

Pravna stvar:

Vjerovnik: **TEŽIŠTE d.o.o. u stečaju, OIB: 37503342573**, Osijek, Gajev trg 3
zastupan po

Stečajni dužnik: **ESSEKER GRUPA d.o.o. za trgovinu i usluge, OIB:**
55606860500, Osijek, Kapucinska 25/II

P R I J E D L O G

- za dopuštanje revizije protiv rješenja Visokog trgovačkog
suda Republike Hrvatske posl. br. 53 PŽ-4356/2020-2 od 16. listopada 2020. iz svih zakonom
dopuštenih razloga

4 x,
prilog

I. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. 53 PŽ-4356/2020-2 od 16. listopada 2020. odbijena je žalba vjerovnika TEŽIŠTE d.o.o. u stečaju, te je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. St-849/2019-55 od 29. rujna 2020. ispravljeno rješenjem poslovni broj St-849/2019-62 od 06. listopada 2020. u točki 1. izreke pod rednim brojem 68 i

- u dijelu u kojem je upućen dužnik koji je osporio tražbinu vjerovnika Težište d.o.o. u stečaju Osijek na parnicu u roku od osam dana od dana pravomoćnosti tog rješenja odnosno primitka drugostupanjske odluke da dokaže osnovanost svoga osporavanja budući da za osporene tražbine postoji ovršna isprava,
- u dijelu u kojem se upućuje osporavatelj – vjerovnik Težište d.o.o. u stečaju, na parnicu u roku od osam dana od dana pravomoćnosti tog Rješenja, odnosno primitka drugostupanjske odluke, da dokaže osnovanost svoga osporavanja tražbina sljedećih vjerovnika: Europlantaže dd, Roland Hrkač, Meso – rad dd i Osječka Robna Burza, budući da za osporene tražbine postoji ovršna isprava,
- te u dijelu u kojem se upućuje Alexander Hrkač, čiju su tražbinu osporili povjerenik, dužnik i vjerovnik Težište d.o.o. u stečaju, na parnicu protiv dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine, u roku od osam dana od dana pravomoćnosti tog rješenja, odnosno primitka drugostupanjske odluke.

Dokaz: preslika presude Vts RH posl. br. 53 PŽ-4356/2020-2 o 16. listopada 2020.

II. Protiv citirane presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. 53 PŽ-4356/2020-2 od 16. listopada 2020., a u smislu odredbe čl. 19. st. 8. Stečajnog zakona u svezi sa odredbom čl. 10. Stečajnog zakona i odredbom čl. 385.a. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 25/13, 89/14, dalje: ZPP) vjerovnik drži da odluka u sporu ovisi o rješenju materijalnopravnog i postupovnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni u kojem pravcu podnosi ovaj prijedlog za dopuštanje revizije, **i to zbog pitanja;**

A/ „Da li vjerovnik čiju je tražbinu u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka priznao i u tablicu prijavljenih (utvrđenih) tražbina uvrstio sam predstečajni dužnik, ali kao vjerovnika koji navodno nije razlučni vjerovnik (redovni predstečajni vjerovnik), u predstečajnom postupku ima položaj „redovnog predstečajnog vjerovnika“ ili razlučnog vjerovnika, obzirom na upisano založno pravo na nekretninama u vlasništvu predstečajnog dužnika u zemljišnim knjigama i samu prijavu vjerovnika.

B/ Da li vjerovnik koji ima pravo odvojenog namirenja (razlučno pravo) i koji se tog prava nije odrekao, može istovremeno biti i redovni predstečajni vjerovnik u iznosu u kojem se ne uspiju odvojeno namiriti, a sve u smislu čl. 35. st. 3. u vezi sa čl. 153. SZ?

C/ Da li izjava o odreknuću od prava na odvojeno namirenje navedena na prijavi potraživanja vjerovnika u predstečajnom postupku ima pravni učinak i mogućnost da se temeljem iste briše založno pravo navedenog vjerovnika, odnosno da li se u slučaju da navedena izjava nema pravni učinak odricanja i zahtjevanu formu, namirenjem takvog razlučnog vjerovnika zadire u prava ostalih razlučnih vjerovnika, odnosno ostalih vjerovnika.

Naime, odredbom članka 6. Stečajnog zakona propisano je da se u predstečajnom postupku na odgovarajući način primjenjuju pravila parničnog postupka, a odredbom čl. 400. st. 3. ZPP-a propisano je da će se u povodu revizije protiv rješenja na odgovarajući način primjenjivati odredbe ZPP-a o reviziji protiv presude.

S time u vezi, u ovom predstečajnom postupku odluka ovisi o rješenju materijalnopravnog odnosno postupovnog pravnog pitanja (prethodno navedena pitanja), važnog za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti svih i to:

- 1) ako o tom pitanju revizijski sud još uvijek nije zauzeo shvaćanja odlučujući u pojedinim predmetima na odjelnoj sjednici, a riječ je o pitanju o kojemu postoji različita praksa drugostupanjskih sudova
- 2) ako je o tom pitanju revizijski sud već zauzeo shvaćanje, ali je odluka drugostupanjskog suda utemeljena na shvaćanju koje nije podudarno s tim shvaćanjem

III. Prije upuštanja u obrazlaganje revizijskih pitanja i razloga za dopuštenje revizije, radi uvida u cjelokupni spis predmeta vjerovnik TD Težište d.o.o. u stečaju, ukazuje na povezanost pojedinih vjerovnika (TD Europlantaže dd., TD MESO – RAD dd, Roland Hrkač, Marta Karpati) u ovom predstečajnom postupku sa predstečajnim dužnikom TD Esseker grupom d.o.o., a zbroj čijih navodnih tražbina navedenih vjerovnika iznosi preko 50.000.000,00kn, a čije radnje u predstečajnom postupku, kao i radnje poduzete prije pokretanja predstečajnog postupka, ukazuju na postupanje kako TD Esseker grupe d.o.o., tako i povezanih društava i fizičkih osoba, koje je usmjereno na osujećenje naplate potraživanja razlučnog vjerovnika TD Težište d.o.o. u stečaju, kao i ostalih vjerovnika, odnosno usmjereno na izglasavanje Plana restrukturiranja društva TD Esseker grupe d.o.o.

Naime, Alexander Hrkač je osnivač i osoba ovlaštena za zastupanje TD Esseker grupa d.o.o. u predstečaju, te jedini dioničar i predsjednik Nadzornog odbora TD Europlantaže d.d.

TD Europlanataže d.d. je u ovaj predstečajni postupak prijavilo svoje navodno potraživanje u iznosu od 20.006.868,46kn, dok su – između ostalog - osnivači TD Esseker grupe d.o.o. i to TD MESO – RAD d.d. i Marta Karpati prijavili svoja navodna potraživanja u ovom predstečaju kao razlučni vjerovnici i to TD MESO – RAD d.d. u iznosu od 9.126.109,13kn i Marta Karpati (nevjenčana supruga osnivača) u iznosu od 5.229.898,69kn.

Vjerovnik TD Težište d.o.o. u stečaju je protiv TD Esseker grupe d.o.o. ishodilo pravomoćnu i ovršnu presudu Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. P-51/2018. od 18. lipnja 2018., kojom je TD Esseker grupi d.o.o. naloženo isplatiti iznos od 9.679.000,00kn sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, TD Težište d.o.o. u stečaju.

Alexander Hrkač, kao ovlaštena osoba za zastupanje TD Esseker grupe d.o.o. u predstečaju, ali i kao stvarni voditelj poslovanja u svim povezanim trgovačkim društvima i to TD MESO-RAD dd, TD Vrijednosnice Osijek d.o.o., TD Europlantaže dd, u namjeri da osujeti naplatu potraživanja TD Težište d.o.o. u stečaju u iznosu od 11.864.100,72kn (u koji iznos su uračunate kamate i ostali troškovi), kao i naplatu svih ostalih vjerovnika, kao i da ostalim navodnim vjerovnicima koje čine povezana društva TD Esseker grupi d.o.o. omogućiti namirenje navodnih potraživanja koje oni nisu imali pravo zahtijevati, dana 06. prosinca 2019., solemnizirao dvanaest zadužnica na ukupan iznos od 11.100.000,00 kuna i to za korist TD Europlantaže dd, kao i za korist svog brata Rolanda Hrkač, koji je ujedno i zamjenik predsjednika Nadzornog odbora TD Europlantaže dd, i to u trenutku kada je TD Esseker grupa d.o.o. bila u blokadi, te iako je znao da za navedene zadužnice ne postoji valjana osnova, niti prateća dokumentacija.

Istog tog dana, TD Esseker grupa dd i TD MESO – RAD dd (jedan od osnivača TD Esseker grupe d.o.o.) zaključili su Sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama u vlasništvu navodnog dužnika – Esseker grupa d.o.o., a na temelju kojeg je Sporazuma TD MESO – RAD d.d., kao vjerovnik upisao zalog na svim nekretninama u vlasništvu TD Esseker grupe d.o.o., i to također u trenutku kada je TD Esseker grupa bila u blokadi.

Gore naveden datum (06. prosinca 2019.) relevantan je iz razloga što je TD Esseker grupa d.o.o. u trenutku poduzimanja svih gore navedenih radnji znalo da postoji pravomoćno potraživanje TD Težište d.o.o. u stečaju prema TD Esseker grupi d.o.o. temeljem pravomoćne presude Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. P-51/2018. od 18. lipnja 2018., te su sve daljnje poduzimane radnje, pa tako i podnošenje prijedloga za pokretanje ovog predstečajnog postupka prema mišljenju ovog vjerovnika, poduzete radi pokušaja osujećenja naplate njegovog pravomoćno utvrđenog potraživanja.

U odnosu na istaknuto pitanje pod A/

„Da li vjerovnik čiju je tražbinu u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka priznao i u tablicu prijavljenih (utvrđenih) tražbina uvrstio sam predstečajni dužnik, ali kao vjerovnika koji navodno nije razlučni vjerovnik (redovni predstečajni vjerovnik), u predstečajnom postupku ima položaj redovnog predstečajnog vjerovnika ili razlučnog vjerovnika, obzirom na upisano založno pravo na nekretninama u vlasništvu predstečajnog dužnika u zemljišnim knjigama i samu prijavu vjerovnika.“

podnositelj prijedloga nastavno iznosi kako slijedi;

Naime, nije sporno da je u svom prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka od 19. prosinca 2019., predstečajni dužnik TD Esseker grupa d.o.o., naveo tražbinu podnositelja revizije TD Težište d.o.o. u stečaju u iznosu od 11.864.100,72 kn, zbog čega se ta tražbina na temelju odredbe čl. 39. Stečajnog zakona, po tumačenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske iz odluke posl. br. PŽ-4356/2020 od 16. listopada 2020. ima smatrati prijavljenom.

Točno je, da je člankom 39. Stečajnog zakona propisana predmjera prijave tražbine, citat:

„Ako vjerovnik nije podnio prijavu tražbine, a tražbina je navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka, tražbina navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka smatra se prijavljenom tražbinom“.

Međutim, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske posl. br. 53 PŽ -4356/2020-2 od 16. listopada 2020. u svojoj odluci je očito zanemario činjenicu da je vjerovnik ovdje podnositelj revizije TD Težište d.o.o. u stečaju, podnio prijavu tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku FINA RC Osijek dana 28. siječnja 2020., a u kojoj je prijavi sukladno Zakonu jasno naveo podatke o svojoj tražbini, ukupni iznos tražbine, te obavijestio o postojanju svog razlučnog prava, kao i dijelu imovine na koje se razlučno pravo odnosi uz jasnu izjavu da se razlučni vjerovnik TD Težište d.o.o. u stečaju ne odriče prava na odvojeno namirenje, te da ne pristaje na odgodu namirenja iz predmeta na koje se odnosi njegovo razlučno pravo.

Također u svojoj je prijavi, TD Težište d.o.o. u stečaju, koje ima pravo odvojenog namirenja, navelo da se prijavljuje i kao predstečajni vjerovnik, te da kao takav ima pravo na razmjerno namirenje iz predstečajne mase, ako se ne uspije odvojeno namiriti, a sve u smislu odredbe čl. 35. st. 3. u vezi sa čl. 153. SZ.

Isto se navodi, obzirom iz cjelokupnog do sada provedenog predstečajnog postupka kao i iz Rješenja Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. St – 849/2019. od 29. rujna 2020., jednako kao i iz rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-4356/2020. od 16. listopada 2020. nije razvidno smatra li Sud (a i povjerenik predstečajne nagodbe) je li TD Težište d.o.o. u stečaju razlučni vjerovnik ili redovni predstečajni vjerovnik, a kakvim ga očigledno smatra Visoki trgovački sud Republike Hrvatske sukladno obrazloženju svoje gore navedene odluke.

Ovo tim više što se tijekom cijelog predstečajnog postupka TD MESO – RAD dd, kao i Marta Karpati jasno navode kao razlučni vjerovnici (što je posebno vidljivo iz tablice utvrđenih i osporenih tražbina Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. St-849/2019-55 od 29. rujna 2020.), dok se pored tražbine TD Težište d.o.o. u stečaju ne navodi da bi isti bio razlučni vjerovnik, a što je u suprotnosti sa svim ispravama koje prileže spisu i koje je osim toga uz svoju prijavu dostavio sam vjerovnik.

Sve ovo važno je i iz razloga što se Planom restrukturiranja ne smije zadirati u prava razlučnih vjerovnika koji će se odvojeno namirivati, pri čemu iz Prijedloga plana restrukturiranja TD Esseker grupa d.o.o. nije razvidno koja će se imovina društva prodavati u svrhu namirenja vjerovnika, odnosno hoće li na taj način biti zadirano u pravo razlučnih vjerovnika.

Nadalje, sukladno članku 49. stavak 2. Stečajnog zakona na ročištu radi ispitivanja tražbine Sud sastavlja tablicu ispitanih tražbina i tablicu razlučnih prava, a iz dokumentacije koja prileži spisu očigledno je kako u konkretnom slučaju na ispitnom ročištu nije sastavljena tablica razlučnih prava.

Točno je da je stavkom 3. istoga članka propisano da se u tablicu razlučnih prava unose tražbine razlučnih vjerovnika, ako plan restrukturiranja zadire u njihova prava, međutim iz očitovanja pojedinih vjerovnika i samog teksta plana restrukturiranja moguće je zaključiti da plan restrukturiranja zadire u prava razlučnih vjerovnika, zbog čega postupanje suda i predstečajnog povjerenika na ispitnom ročištu na kojem nije sačinjena tablica razlučnih prava, svakako nije u skladu sa Stečajnim zakonom.

U tom pravcu podnositelj prijedloga upire i na odluku Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. 61 PŽ-1506/2019 - 2 od 06. ožujka 2019. u kojoj je navedeno citat:

„Osim toga odredbama čl. 27. SZ-a propisano je da plan restrukturiranja, mora, između ostalog, sadržavati i analizu svih tražbina prema visini i vrsti (tražbine radnika i prijašnjih dužnikovih radnika, izlučna prava, razlučna prava, tražbine za koje se vodi postupak, neosigurane tražbine i druge tražbine) (toč. 7.), te ponudu vjerovnicima razvrstanim u skupine odgovarajućom primjenom pravila o razvrstavanju sudionika u stečajnom planu o načinu, rokovima, i uvjetima namirenja tražbina (toč. 8.). Tako je odredbom čl. 308. st. 1. SZ-a propisano da se sudionici u stečajnom planu razvrstavaju pri utvrđivanju njihovih prava u skupine pa, između ostalih, treba kao zasebnu skupinu razlikovati i vjerovnike s pravom odvojenog namirenja ako stečajni plan zadire u njihova prava. Unatoč tome što je to izričito propisano, citiranim zakonskim odredbama, u Planu restrukturiranja H.B. uopće nije naveden kao razlučni vjerovnik, niti je navedeno njegovo razlučno pravo, niti je kao razlučni vjerovnik svrstan u skupinu vjerovnika s pravom odvojenog namirenja, već je pogrešno svrstan u skupinu vjerovnika „Vjerovnici -tipa namirenja A“.....Zbog toga, a uzevši u obzir činjenicu kako se nije odrekao svog razlučnog prava, svrstavanje žalitelja kao razlučnog vjerovnika u tablicu prve skupine vjerovnika „Vjerovnici – tipa namirenja A“ je protivno ne samo citiranim zakonskim odredbama, već i odredbama čl. 38. st. 4. SZ. Tim je odredbama propisano da predstečajni sporazum ne smije zadirati u pravo razlučnih vjerovnika na namirenje iz predmeta na kojima postoje prava odvojenog namirenja, ako tim sporazumom nije izrijekom drukčije određeno....“.

Gore citirani navodi u suprotnosti su sa stavom koji je u ovoj pravnoj stvari zauzeo Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Rješenju protiv kojeg podnosi ovaj prijedlog za dopuštenje revizije.

Dokaz: sudska praksa – Rješenje Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. 61 PŽ-1506/2019 – 2 od 06. ožujka 2019.

Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. 77 PŽ-87/2019-2 od 10. siječnja 2019.

U odnosu na istaknuto pitanje pod B/

Da li vjerovnik koji ima pravo odvojenog namirenja (razlučno pravo) i koji se tog prava nije odrekao, može istovremeno biti i redovni predstečajni vjerovnik u iznosu u kojem se ne uspiju odvojeno namiriti, a sve u smislu čl. 35. st. 3. u vezi sa čl. 153. SZ?

podnositelj prijedloga nastavno iznosi kako slijedi;

Nije sporno da je podnositelj ovog prijedloga založno pravo na nekretninama predstečajnog dužnika pa tako i eventualno razlučno pravo stekao tek nakon što je na istim nekretninama već prije njega bilo uknjiženo pravo zalog (iako neosnovano) za korist ovdje vjerovnika TD MESO – RAD dd, kao i zabilježba prvenstvenog reda namjeravanog zasnivanja založnog prava na nekretninama za korist ovdje predstečajnog dužnika TD Esseker grupe d.o.o., a koji tereti na nekretninama upisani prije zalog ovdje podnositelja iznose u novčanom ekvivalentu više od 11.500.000,00 EUR-a zbog čega se osnovano podnositelj prijedloga u svojoj prijavi potraživanja osnovano pozvao na primjenu odredbe čl. 35. st. 3. u vezi sa čl. 153. st. SZ-a.

Iz sudske prakse nije moguće isčitati da li je razlučni vjerovnik u potpuno točnom iznosu navesti u kojem iznosu se neće moći namiriti kao razlučni vjerovnik, zbog čega o tom pitanju niti nema ujednačene sudske prakse, s time da je nemoguće precizno predvidjeti uzimajući u obzir sve okolnosti i sve moguće scenarije u postupku, navesti potpuno točan, pa gotovo niti približan iznos za iznos se neće moći namiriti.

Tako primjerice u konkretnom slučaju, ovdje podnositelj protiv upisanih zalog i prava prvenstvenog upisa podnosi i tužbe radi pobijanja tih pravnih radnji, do završetka kojih sudskih postupaka neće moći znati ishod tih postupaka, a jednako tako neće moći znati niti da li će se iz založenih nekretnina (na kojima postoje razlučna prava) namirivati kao treći vjerovnik, drugi ili prvi.

Dokaz: sudska praksa - Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. 77 PŽ-87/2019-2 od 10. siječnja 2019.

Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. 89 PŽ-1677/2019-2 od 13. ožujka 2019.

U odnosu na istaknuto pitanje pod C/

Da li izjava o odreknuću od prava na odvojeno namirenje navedena na prijavi potraživanja vjerovnika u predstečajnom postupku ima pravni učinak i

moгуćnost da temeljem iste briše založno pravo navedenog vjerovnika, odnosno da li se u slučaju da navedena izjava nema pravni učinak odricanja i zahtjevanu formu, namirenjem takvog razlučnog vjerovnika zadire u prava ostalih razlučnih vjerovnika, odnosno ostalih vjerovnika?

podnositelj prijedloga nastavno iznosi kako slijedi;

Naime, sukladno odredbama čl. 66. st.1. Stečajnog zakona, predstečajni postupak ne utječe na pravo odvojenog namirenja razlučnih vjerovnika.

Člankom 38. st. 1. Stečajnog zakona, razlučni vjerovnici **dužni su u svojoj prijavi tražbine obavijestiti o svojim pravima, pravnoj osnovi razlučnog prava i dijelu imovine dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo, te dati izjavu odriču li se ili ne odriču prava na odvojeno namirenje.** Stavkom 3. istoga članka propisano je da su **razlučni vjerovnici dužni u obavijesti dati Izjavu o pristanku ili uskrati pristanka odgode namirenja iz predmeta na koji se odnosi njihovo razlučno pravo, radi provedbe plana restrukturiranja.**

Obzirom je iz odredbi Stečajnog zakona nejasno propisano koji oblik mora imati Izjava o odricanju od prava na odvojeno namirenje da bi ista proizvodila pravne učinke, na pravni učinak Izjave o odricanju od prava na odvojeno namirenje, imaju se primijeniti odredbe Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima i to odredba članka 344. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima kojom odredbom je jasno propisano kako založno pravo prestaje **valjanim** odreknućem založnog vjerovnika (Izjava založnog vjerovnika sa tabularnom izjavom o brisanju založnog prava uz ovjeru potpisa ovlaštene osobe za zastupanje TD od strane Javnog bilježnika).

U tom pravcu podnositelj prijedloga hipotetski ukazuje kako, u slučaju kada se razlučni vjerovnik odrekao prava na odvojeno namirenje njegovo založno pravo trebalo bi prestati brisanjem u zemljišnim knjigama i to na temelju valjanog odreknuća u smislu Zakona o zemljišnim knjigama, a dužnik može na temelju takve izjave koja je ovjerena kod javnog bilježnika podnijeti prijedlog zemljišnoknjižnom sudu za brisanje založnog prava.

Međutim, ako izjava o odreknuću od prava na odvojeno namirenje nije podobna za brisanje hipoteke, a kao što je to slučaj u gornjoj pravnoj stvari u odnosu na izjavu TD MESO – RAD dd koje je u podnesku od 23. rujna 2020. navelo, citat:

„Vjerovnik obavještava Sud i sve sudionike predstečajnog postupka da se odriče prava na odvojeno namirenje, koje ima kao razlučni vjerovnik, te će, slijedom toga, iskoristiti svoje pravo glasanja o predmetnom prijedlogu predstečajne nagodbe.“,

tada se ima smatrati da takva izjava ima samo ograničeni učinak u predstečajnom postupku, te se ima smatrati da je razlučni vjerovnik pristao na odgodu namirenja iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo do okončanja predstečajnog postupka.

Ovo sve osobito iz razloga što je iz cjelokupne dokumentacije koja prileži ovom spisu kao i podnijetih kaznenih prijava od strane vjerovnika TD Težište d.o.o. u stečaju i tužbi radi utvrđenja osnovanim osporavanja tražbina spornih vjerovnika, jasno razvidno da je vjerovnik TD MESO – RAD dd (čiji je osnivač i predstečajni dužnik) očito manipulirajući svojim

priznatim potraživanjem u ovom predstečajnom postupku, a koje podnositelj ovog prijedloga osporava u cijelosti, tek nakon što je dobro ispitao svoje pravne pozicije, a cilju iskorištavanja svog prava glasanja o predmetnom prijedlogu predstečajne nagodbe (koje je značajno obzirom na priznato potraživanje) samo se pro forme odrekao svog prava na odvojeno namirenje, kako bi mogao glasovati, istovremeno znajući da njegova Izjava o odricanju od prava na odvojeno namirenje nema nikakvog pravnog učinka, na način da bi se njegovo založno pravo zaista i brisalo u zemljišnim knjigama. U tom smislu ukazuje se potrebnim preispitati gore postavljeno pitanje, a sve pozivom na citirane zakonske odredbe i donijeti jedinstvenu odluku o tome kakvu formu mora imati Izjava o odricanju od prava na odvojeno namirenje posebno u cilju onemogućavanja manipuliranja takvom Izjavom tijekom postupka predstečajne nagodbe, a sve na štetu drugih vjerovnika.

U smislu gornjih navoda povjerenik predstečajne nagodbe u financijskom planu restrukturiranja trebao je navesti u kojem se dijelu prava razlučnog vjerovnika koji se odrekao od prava na odvojeno namirenje – TD MESO – RAD dd smanjuju, na koje vrijeme se odgađa namirenje i koje druge odredbe Plana financijskog restrukturiranja prema njemu djeluju i to sve u smislu odredbe čl. 38. stavak 4. Stečajnog zakona.

Ovo osobito iz razloga, što će u slučaju potvrde predstečajne nagodbe tražbina vjerovnika koji se odrekao od prava na odvojeno namirenje i sudjeluje u predstečajnom postupku kao redovni predstečajni vjerovnik biti umanjena, a koje umanjenje tražbine je potrebno upisati u zemljišnim knjigama, a o čemu bi svakako trebao odlučiti Sud u postupku predstečajne nagodbe i to Rješenjem kojim će naložiti zemljišnoknjižnom sudu upis smanjenja tražbine osigurane zalogom.

Dokaz: sudska praksa, kao naprijed

IV. Slijedom svega naprijed navedenog, a sukladno čl. 385.a ZPP-a u vezi sa odredbom čl. 19. st. 8. SZ

predlaže se

da Vrhovni sud Republike Hrvatske usvoji prijedlog podnositelja i dopusti ulaganje revizije podnositelju TD Težište d.o.o. u stečaju, u gornjoj pravnoj stvari.

U Zagrebu 25. studenog 2020.

Stečajni vjerovnik
Težište d.o.o. u stečaju